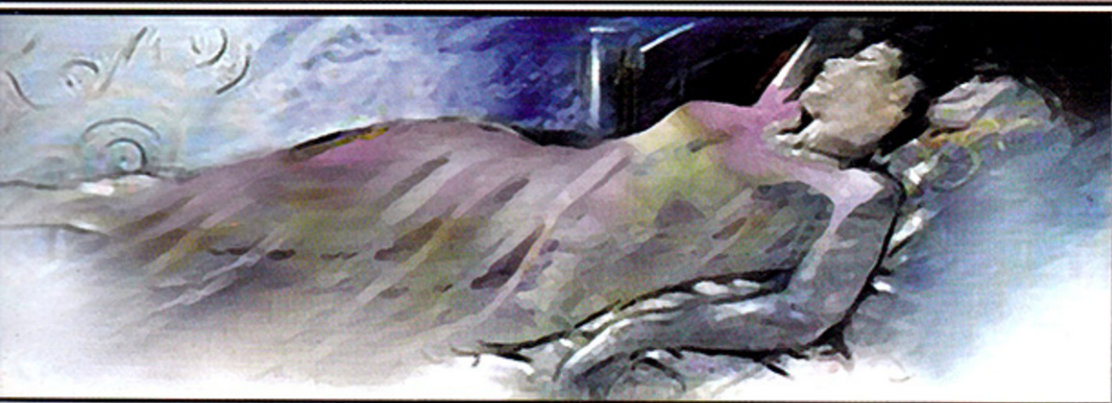

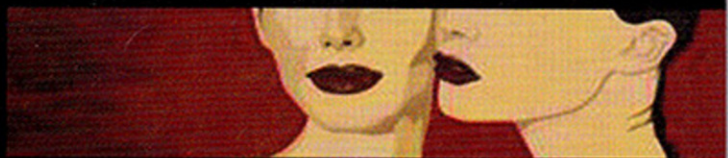

စိုးမိုးစာပေ

ရှေး အာယုဇာတိ ဇွေးချိုး

Cover: Idea Kyaw
Mg Kyaw Oo

အခန်း (၁)

မှေးစင်းစင်းကလေး ပိတ်ထားသော မျက်ဝန်းတွေကို ဒေါ(လ်) ဖွင့်လိုက်မိသည်။ ။ အပြာနုရောင် အခန်းဆီးလိုက်ကာတွေ ကာရံထားသည့် အခန်းပြတင်း တံခါးမှန်ကို ဖောက်ထွင်း ဝင်ရောက်နေသော အလင်းရောင်က တောက်တောက်ပပ ရှိသည်။ ။

အနည်းဆုံး မနက်ကိုးနာရီ ဝန်းကျင်နီးပြီဟု ဒေါ(လ်) ခန့်မှန်းလိုက်မိသည်။ ။

လက်သီးလေးနှစ်ဖက်ကို တင်းတင်းကလေးဆုပ် လက်မြှောက်သလို ဆန့်တန်းပြီး ဒေါ(လ်) အပျင်းကလေး ဆန့်သည်။ ။ ပြီးမှ အိစက်ညက်ညောသော မွေ့ရာပေါ်က လျောဆင်းရပ်လိုက်၏။

စားပွဲလေးပေါ်မှာ ဂျုံကာရုပ် နာရီကလေးဆီ လှမ်းကြည့်တော့

မနက်ကိုးနာရီထိုးဖို့ ဆယ်မိနစ်လောက် လိုပါသေးသည်။ ။

ဒေါ(လ်) နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးတွေ ကျေနပ်သလို ပြုံးလိုက်ရင်း အခန်းအလယ်က အလှပြင် မှန်တင်ခုံရှေ့ လျှောက်ခဲ့၏။

ကြည်လဲ့နေသော မှန်သားပြင်ထဲမှာ မဟူရာရောင် ဆံနွယ်ကလေးတွေ ကပိုကရိနှင့် မိန်းမပျိုလေးက ဒေါ(လ်)ကို ပြန်ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ။

မွေးကင်းစကပင် ပန်းနုသွေးလွမ်းသော အသားအရေနှင့် ကော်ပတ် ရုပ်ကလေးလို လှပ ချစ်စရာကောင်းတာမို့ ဖေဖေက ဘေဘီဒေါ(လ်) (Baby Doll) ဟု ချစ်စနိုးခေါ်ခဲ့၏။ နောက်ပိုင်းမှာ မေမေကလည်း ဖေဖေနှုတ်က ကင်းပွန်းတပ် ခေါ်လိုက်သော ထိုအမည်နာမလေးကိုပဲ သဘောကျသွားခဲ့တာမို့ ဒေါ(လ်)ရဲ့ နာမည်လေး သည် အရွယ်အထိ တွင် သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

အလှပြင် မှန်တင်ခုံပေါ်က ဘီးကို လှမ်းယူကာ ဒေါ(လ်) ပွယောင်းယောင်း ဆံနွယ်တွေကို ဖြီးသင်ရှင်းလင်လိုက်သည် ။

ဆံနွယ်တွေ ပိပီရီရီ သေသေသပ်သပ်ကလေး ဖြစ်သွားတော့မှ ကြက်သွေးရောင်ပန်းပွင့် စည်းကြိုးလေးဖြင့် ထုံးဖွဲ့သည် ။ ကျောလယ်ခန့် အထိရှည်သော ဆံနွယ်တွေက အခုမှ စုစုစည်းစည်းကလေး ဖြစ်သွားခဲ့သည် ။

ကြည်လင်ဝင်းပနေသော မျက်နှာလေးက ဝင်းမွတ်ရှင်းသန့်နေ၏။ နဖူးပြေပြေလေး အောက်နားဆီက ဝင်းနေသော မျက်ခုံးလေးတွေက ထူထူပိန်းပိန်းကြီး မဟုတ်ဘဲ ပြေသွယ်သွယ်လေး ထင်းနေတာမျိုး ဖြစ်၏။

နာတံလေးက စင်းစင်းကလေးနှင့် အဖျားပိုင်းက ချွန်မြနေတာမျိုး မဟုတ်ပါ။ ကျစ်ကျစ် လျစ်လျစ်ကလေးနဲ့ ပေါ်လွင်လှပတာ ဖြစ်၏။ ဆိုးဆေးတင်စရာမလိုဘဲ ပန်းသွေးရောင် နှုတ်ခမ်းကလေးက ညှို့ဓာတ်တွေ အလိုလိုရှိနေတာ ဒေါ(လ်)ရဲ့ သဘာဝကပေးသော အလှတွေ ဖြစ်ပါသည် ။

အစက်အပျောက်ဆိုလို့ မြူတစ်မှုံမျှတောင် မတင်သော မျက်နှာလေးက ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တာဟု မြင်သူတိုင်း ချီးကျူးတတ်စမြဲ။ လှပ ။

င်းမွတ်သော မျက်နှာလေးနှင့် လိုက်ဖက်သော ခန္ဓာကိုယ် ကျစ်လျစ်သွယ်သွယ် ပြီးတော့ မနိမ့်မမြင့် အရပ်အမောင်း၊ အားလုံးကို ပေါင်းစုလိုက်တော့ ဘေဘီ ဒေါ(လ်)သည် လှပ၍ ချစ်စရာကောင်းသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါပဲ။

ကြည့်မှန်လေးထဲမှာ အရိပ်ထင်နေသော ကိုယ့်မျက်နှာလေးကို ကိုယ်ကြည့်ကာ ဒေါ(လ်) ရင်ခုန်သံတွေ လှုပ်ခတ်သွားခဲ့ရသည်။ ။

လေးနှစ်တဲ့ ။ လေးနှစ်ဆိုသော ကာလသည် တိုတောင်းလှသော အချိန်တော့ မဟုတ်နိုင်ပါ။ ထိုကာလ အပိုင်းအခြားက ဘယ်အရာကိုမဆို ပြောင်းလဲစေနိုင်အောင် ပြည့်စုံလုံလောက် နေတာတော့ သေချာ၏။

ဒါပေမဲ့ ဒေါ(လ်) စိတ်ထဲမှာ တော့ လေးနှစ်ဆိုတာ မနေ့တစ်နေ့က လိုပါပဲဟု ထင်နေမိသည်။ ။ ဒေါ(လ်) အသက် နှစ်ဆယ်စွန်းခဲ့သည့်တိုင် လွန်ခဲ့သည့် လေးနှစ်တာကာလအတိုင်း ဘာမှ မပြောင်းလဲ ဟု ဒေါ(လ်) ထင်နေမိဆဲ။

ရွှေရင်ဖြန်းသစ်စမှာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးသော နှလုံးသားနုနုမှ ရင်ခုန်လှုပ်ခတ်သံက အခုထက်ထိ ဒေါ(လ်) ရင်ထဲမှာ ပဲ့တင်နေဆဲဟု ယုံသည်။ ။

အာရုံထဲမှာ တွေးလိုက်မိရုံနှင့် ဒေါ(လ်) ရင်ခုန်သံတွေ လတ်ဆတ်ဝေဆာလာရ၏။ ရယ်မြူးရပ် ရောင်စဉ်ဖြာလဲ့ နေတတ်သော မျက်ဝန်းနှင့် ဇုန့်ပုံရိပ်ကို ဒေါ(လ်) မြင်ယောင်လာမိသည်။ ။

လေးနှစ်ဆိုသောကာလ မှာ ဇုန့်အသွင်က ဘယ်လောက်အထိ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီလဲ။ ဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံပို့ဖို့ တောင် မဆိုထားနှင့် စာလေးတစ်စောင်ရေးဖို့ တောင် ပျင်းတတ်သော ဇုန့်အကြောင်းကို ဒေါ(လ်) သိပါသည်။ ။

ဒေါ(လ်)ထက် လပိုင်းမျှသာ အသက်ကြီးသော ဇန့်သည် အင်္ဂလန်ကို ထွက်သွားခဲ့စဉ်က လူပျိုပေါက်သာသာ အရွယ်ပဲ ရှိသေးသည် ။

နုဖတ်သန့်စင်သော မျက်နှာက ယောက်ျားပီသပြေပြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မြင့်မားသော အရပ်အမောင်းကိုပါ ပေါင်းစပ်လိုက်တော့ မုန်းဇန့်ဆိုသော ယောက်ျားလေးသည် မိန်းကလေးတွေရဲ့ ရင်ခုန်သံကို ပိုင်စိုးသော ရွှေမင်းသားလေး ဖြစ်ခဲ့၏။

စတိတ်ကျောင်းသား ဘဝမှာ ကတည်းက ဇန့်နံဘေးမှာ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတတ်သည် ။ အသားအရေဝါဝင်း စိုပြည်၍ ချောမောသော ဇန့် မျက်နှာပေါ်မှာ ဘယ်တော့ကြည့်ကြည့် ကြည်နူးရိပ်တွေ ဖြာနေတတ်သော မျက်ဝန်းတွေက ရင်ခုန်စရာ ကောင်းသည် ။

နဖူးပြေပြေမှာ ဝဲကျနေသော ဆံနွယ် အခွေအလိပ်တွေကလည်း စွဲဆောင်နိုင်စွမ်း တစ်ခုဟု ဒေါ(လ်)ထင်၏။ အထက်အောက် ညီညာသော နှုတ်ခမ်းစိုစိုတွေက ပြုံးလိုက်တိုင်း ခင်မင်ချစ်စရာ ကောင်းစေလောက်အောင် စွမ်းသည် ။

အထက်တန်းကျောင်းဘဝအထိ အတူနေ အတူသွား အတူကစား ရှင်သန်ခဲ့ရသော မုန်းဇန့်သည် ဒေါ(လ်) အာရုံထဲမှာ မမေ့နိုင်သော ပုံရိပ်လိုရှိခဲ့သည် ။

လူပျိုပေါက်အရွယ်ကတည်းက အင်္ဂလန်ကို ထွက်သွားသော ဇန့်သည် အခုလောက်ဆို ခန့်ခန့် ညားညားနှင့် ရင့်ကျက်အရွယ် ရောက်သူတစ်ဦး ဖြစ်နေမှာ သေချာပါသည် ။

သည် မှာ ကတည်းက မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတွေကော၊ ရည်းစားမကျ သူငယ်ချင်းမကျ သူတွေကော ပေါများ လှသည့် ဇန့်သည်

ရေခြားမြေခြား တိုင်းပြည်မှာ လည်း မိန်းကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်း လည်နေ
မည်မှာ သေချာ၏။

ဒေါ(လ်)အတွက်တော့ လရောင်ဆမ်းသောညမှာ ခြံထဲက
စံပယ်ရုံကြီး နံဘေးမှာ ဆိုခဲ့သော ဇန့်စကားတွေကို မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

"ဇန့် အဝေးကို ရောက်နေချိန်ကျရင် ဒေါ(လ်) မေ့မသွားပါနဲ့ ကွာ
ဒေါ(လ်)ကို စိတ်မချဘူး သိလား"

ကပ်လျက် ခြံဝင်းစည်းရိုးကို ဖြတ်ကျော်လာကာ ဒေါ(လ်)ကို လာနှု
တ်ဆက်စကားတွေ ဆိုစဉ်က ညာတာပါတောနှင့် ချစ်စကားတွေ ဖွင့်ဆို
သွား၏။ ဒေါ(လ်) မယုံမရဲ ရင်တွေ တသိမ့်သိမ့် တုန်ခါနေတုန်းမှာ ပဲ ဇန့်
ကလှစ်ခနဲ ဒေါ(လ်) နဖူးပြင်ပေါ်ကို အနမ်းတစ်ပွင့် ချွေချခဲ့သည် ။

"တကယ်ကွာ ဒေါ(လ်)က သိပ်ချစ်စရာ ကောင်းတယ်"

"ဇန့် ဘာတွေပြောနေတာလဲ မနက်ဖြန်ပဲ ဇန့် ဟိုးအဝေးကြီးကို
သွားရတော့မှာ ဒေါ(လ်)ကို ဒုက္ခတွေမပေးပါနဲ့ ဇန့်ရယ်"

"ဇန့်သွားမှာ အပြီးအပိုင်သွားမှာ မှ မဟုတ်တာ ဟိုမှာ ကျောင်းတက်
ပညာသင်ပြီးရင် ပြန်လာမှာ လေ"

မရေရာ မသေချာသော အနာဂတ်ကို ဒေါ(လ်)ကြောက်သည် ။ ပြီး
တော့ ရွှေမင်းသားလေးလို ချောမောသော ဇန့်ကိုလည်း မယုံရဲပါ။

"ဇန့်ရယ် ဇန့်မှာ ရည်းစားတွေ အများကြီးရှိတာ ဒေါ(လ်) သိပါတယ်
"

"အင်းလေ ရည်းစားဆိုတာ ချစ်သူ မဟုတ်ဘူး လေ ဇန့်က ဒေါ(လ်)
ကိုချစ်တာ သံယောဇဉ်တွေ အထပ်ထပ်နှောင်ပြီး ချစ်မိတာမျိုးထင်တယ်
ဇန့် အဝေးကြီးကို သွားရတော့မယ်ဆိုတော့ ဒေါ(လ်)ကို စိတ်မချဘူး

မကြာခင် တက္ကသိုလ်တက်ရတော့မယ့် ဒေါ(လ်)ကို တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်က ဦးသွားမှာ ဇုန်ကြောက်နေတယ် အဲဒါ ဒေါ(လ်)ကို ချစ်လို့ ပေါ့"

"ဇုန်ရယ် ဒေါ(လ်)ဘဝမှာ ဇုန်နဲ့ ကိုကိုဇိုင်းကိုပဲ ခင်မင်နှောင်တွယ်ခဲ့ရတာပါ ဇုန်တို့ ညီအစ်ကိုကိုပဲ ဒေါ(လ်) ခင်မင်ဖူးတာပါ"

"နောက်ထပ် ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ ဒေါ(လ်) မခင်မင်နဲ့ ကွာ ပြီးတော့ ဇုန်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်နဲ့ နော် အဲဒီကတိကို ဒီည ကိုယ့်ကိုလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလိုက်နော် ဒေါ(လ်)"

ဒေါ(လ်)လက်ကလေးကိုဆုပ်ကိုင် ပခုံးလေးကို တင်းတင်းပွေ့ဖက်ထားရင်း ဇုန်တောင်းဆိုတော့ ဒေါ(လ်) ရင်ခုန်တုန်ရိလျက် ခေါင်းကလေးညိတ်ပြဲခဲ့မိပါသည်။ ။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ဒေါ(လ်)ရယ် ကိုယ်အကြွင်းမဲ့ ယုံလိုက်မယ်နော် ဒေါ(လ်)ဆီကိုလည်း စာရေးမယ် ဇုန်ရဲ့ စာလေးတွေ ဖတ်ပြီး ဇုန်ပြောခဲ့တာတွေကို မမေ့နဲ့ နော်"

ဒေါ(လ်) ခေါင်းကလေးညိတ်ကာ ပုတ်သင်ညှိလေး ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ဒေါ(လ်)မျက်နှာလေးကို ဇုန်တစ်မိမိမိ ငေးကြည့်ရင်း

"အသည်းယားစရာ ကောင်းလိုက်တာကွာ"

ဒေါ(လ်) လက်မောင်းလေးတွေကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ရင်း အနမ်းပွင့်တွေ နဖူးပေါ် ချွေချပြန်သည်။ ။

စံပယ်ရနံ့တွေက သင်းသင်း အနမ်းတွေကနွေးနွေး အပျိုစင်လေးဒေါ(လ်)အတွက် ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ လှိုက်ခါခဲ့ရတဲ့ ညလေးကို မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

ဇန့်အပေါ် ဒေါ(လ်)ယုံကြည်စွာ ကတိပေးချစ်ခဲ့မိတာ အမှားလားဟု
ဒေါ(လ်)အမြဲတမ်း တွေးဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်

တစ်လတစ်ကြိမ် ရောက်လာတတ်သော ဇန့်ရဲ့ သတိရ
စာလွှာလေးကြောင့် ဒေါ(လ်) ဝမ်းသာ ကြည်နူးရသည်။ နောက်ပိုင်းမှာ
တော့ ဇန့်ဆီက စာလွှာလေးတွေ နှစ်လတစ်ကြိမ်လောက်ပဲ ရောက်လာ
တတ်တော့၏။

စာရေးရမှာ ပျင်းသော ဇန့်ကို စာနာတွက်စမိပေမယ့် ဇန့်ရဲ့ ကိုကို ဒီ
ဇိုင်းဆီကိုတောင် စာရေးဖော်မရဟု ကြားရတော့ ဒေါ(လ်)ဆီကို ဇန့် ပုံမှ
န်စာလေးတွေရေးနေတာကိုပဲ ကျေနပ်ဝမ်းသာ မိရပြန်သည်။ ။

သွေးရင်း ညီအစ်ကိုဆီကိုတောင် စာရေးဖို့ ပျင်းသည့်သူက ဒေါ(လ်)
ဆီကို နှစ်လတစ်စောင်လောက် ရေးဖြစ်နေတာ ကျေနပ်ဂုဏ်ယူစရာ
ကောင်းသေးသည် လေ။

နှလုံးသားနုနုမှာ ပထမဆုံး ပွင့်ဖူးခဲ့သော ပန်းမို့လည်း ဒေါ(လ်) သ
စ္စကြီးမားစွာနှင့် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ ။

တက္ကသိုလ်မှာ တုန်းက ဒေါ(လ်) အချစ်ကို ရယူနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြ
သူတိုင်းကို ဒေါ(လ်) မတိမ်းညွတ်ခဲ့၊ နှလုံးသားက မယိမ်းယိုင်ခဲ့။

တစ်ဘဝမှာ တစ်ကြိမ် ရွှေရင်သိမ်းသစ်စမှာ ပွင့်ခဲ့သော အချစ်ဦးကို
သာ ဒေါ(လ်) တန်ဖိုးထားခဲ့မိ၏။

ဒေါ(လ်) နှလုံးသားက မပြောင်းမလဲ တည်ရှိခဲ့ပေမယ့် အရာအားလုံး
ကတော့ လေးနှစ်ဆိုသော ကာလလေးမှာ ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ ။

ဒေါ(လ်) ပညာရေးဆုံးခန်းမတိုင်မီလေးမှာ ပင် ဖေဖေတိမ်းပါးခဲ့တာ
မို့ "ရွှေအိမ်စည်" စံအိမ်ကြီးနှင့် ဖေဖေချန်ထားရစ်ခဲ့သမျှကို ဒေါ(လ်) အ

မွေဆက်ခံခွင့်ရခဲ့၏။

တကယ်ဆို ဒေါ(လ်) ထိုမျှအထိ မျှော်လင့်မထားခဲ့မိတာ အမှန်။

"ရွှေအိမ်စည်"ရဲ့ အရှင်သခင် ဦးမျိုးမြတ်သူ ဆိုသည် က ဒေါ(လ်)ရဲ့ ဖခင်ရင်းမဟုတ်ပါ။ ဒေါ(လ်)ဖေဖေရဲ့ အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူ ဒေါ(လ်)ရဲ့ ဦးကြီးသာဖြစ်သည် ။

ဒေါ(လ်) ရှစ်နှစ်သမီးမှာ ဖေဖေနှင့် မေမေ ကားအက်ဆီးဒင့်တစ်ခုဖြင့် တိမ်းပါးတော့ ဖေဖေဦးမျိုးမြတ်သူက ခေါ်ယူမွေးစားကာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

အိမ်ထောင်မရှိ လူပျိုကြီး ဦးလေးရဲ့ မေတ္တာရင်ငွေ့အောက်မှာ ဒေါ(လ်) ရှင်သန်ကြီးပြင်း ခဲ့ရ၏။ ဦးမျိုးမြတ်သူကိုလည်း ဒေါ(လ်) ဖခင်ရင်းလို ချစ်ခင်ကြည်ညို ခဲ့ရသည် ။

လှည်းကူးဘက်မှာ ရာဘာခြံတွေ၊ ခြံပိုင်များ နှင့် အကျိုးတူစီးပွားရေး ကုမ္ပဏီများမှာ အစုရှယ်ယာတွေ ထည့်ဝင်ထားသည် ဟု လောက်သာ ဒေါ(လ်) မွေးစားဖေဖေအကြောင်းကို သိခဲ့ရသည် ။

"ဒီကလေးမလေးကို ဖေဖေမွေးစား စောင့်ရှောက်ဖို့ စီစဉ်သေးတယ် သူ့မိဘတွေဖြစ်တဲ့ ဖေဖေညီအစ်ကို နှစ်ဝမ်းကွဲ ဘသစ်ဆိုတဲ့ ကောင်က လောင်းကစားသမားလေ၊ ယူထားတဲ့ မိန်းမကလည်း မိန်းမလည်တစ်ယောက်ပဲ ဖေဖေက သူတို့ သမီးကို မွေးစား စောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတော့ သူတို့ က တရားဝင် အမွေစား အမွေခံစာချုပ်နဲ့ မွေးစားမှ ခွင့်ပြုမယ်တဲ့ စေတနာကို နားမလည်ဘဲ ဖေဖေဆီက ငွေကြေးတွေကို မျှော်လင့်နေတာမျိုးတော့ လက်မခံနိုင်ဘူး ဒါကြောင့် ခိုင်အင်ကြင်းကို ဖေဖေ ဥပေ ကွာပြုခဲ့တာ သမီး"

ဖေဖေက ယတိပြတ် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာသူဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးရင်းချာ
ဆို၍ သူတူမ နှစ်ယောက်သာ ရှိပေမယ့် အမွေအားလုံးကို ဒေါ(လ်) တစ်
ယောက်တည်းအတွက် အကုန်လွှဲပေးခဲ့သည်။

သည် တော့မှ ပဲ ဖေဖေရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ဒေါ(လ်)အံ့ဩ မျက်ဝန်း
တွေပြူးကာ သိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ(လ်) ဆယ်သက်ဆယ်ဘဝ သုံးမကုန်နိုင်သော အမွေဥစ္စာနေတွေ
ကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာအတွက် အားလုံးက ဒေါ(လ်)နှင့် ထိုက်တန်တာကြောင့်
ဟု ပဲ ဆိုကြပါသည်။ ကိုကိုဒီဇိုင်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒေါ(လ်)ကို ကျေ
နပ်ဂုဏ်ယူစွာ ချီးကျူးသလို မုန်းဇုန်ကလည်း အင်္ဂလန်မှ နေ၍ စာနှင့်
ရေးကာ ဒေါ(လ်)အတွက် ဝမ်းသာမိကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

အမွေတွေနဲ့ သူဌေးမလေး ဖြစ်သွားပြီမို့လည်း အရင်ကထက် ပိုစိတ်
မချဟု ရေးထားသေး၏။

ဒေါ(လ်)အဖြစ်က ဇန့်ရဲ့ စာလေးတွေကို အလွမ်းပြေ ဖတ်ရှုရုံမှ တစ်
ပါး စာပြန်ခွင့်မရှိတာမို့ ဇန့်ကိုလွမ်းသည့်အခါ ဇန့်စာလေးတွေ အထပ်
ထပ်ဖတ်ရုံမှ တစ်ပါး မတတ်သာခဲ့ပါ။

ဇန့်ရဲ့ ကိုကို ဒီဇိုင်းကိုမေးပြီး ဇန့်လိပ်စာတောင်းလို့ ရနိုင်ပေမယ့်
ဒေါ(လ်)မဝံ့ရဲပါ။ မိန်းမသား တစ်ယောက်ရဲ့ ဣန္ဒြေသိက္ခာဆိုတာ ရှိသေး
သည် ပဲ။

အတွေးစတွေကိုဖြတ်ကာ ဒေါ(လ်) မှန်ရှေ့က ခွာခဲ့သည်။

ရွှေအိမ်စည် စံအိမ်တော်ကြီး၏ သုံးထပ်တိုက်ဝရံတာကို ဒေါ(လ်)
ထွက်ခဲ့သည်။ သည် ဝရံတာလေးက ရှုမြင်ကွင်းတွေကို ဒေါ(လ်)သ
ဘောကျဆုံးပါပဲ။

ကြည့်လေ ကျယ်ဝန်းလှတဲ့ ဒြိုကျယ်ကြီးကို အပေါ်စီးက မြင်ရသလို
ဟိုးအဝေးက မြင်ကွင်းတွေကိုလည်း မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ။

ရန်ကုန်မြို့တွင်း နယ်နိမိတ်နှင့် မဝေးလှသော သည် ဒြိုကျယ်ကြီးက
ဖေဖေရဲ့ ဘိုးဘွားပိုင် ဒြိုကြီး ဖြစ်၏။

"ဖေဖေယုံတာ တစ်ခုရှိတယ် သမီး ဘိုးဘွားအမွေအနှစ်ဆိုတာ ထို
က်တန်မှ ရသလို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမယ့် တာဝန်လည်း ရှိတယ်
ဒါကြောင့် ဖေဖေလက်ထက်မှာ ရွှေအိမ်စည်ကို ပိုပြီးထည်ဝါခမ်းနား
အောင် ပြုပြင်ခဲ့တာပေါ့ကွယ်"

ဖေဖေက ဒြိုထဲက အိမ်ကြီးကိုဖျက်ကာ သုံးထပ်တိုက်ကြီး ဆောက်
သည်။ ။ အတွင်းဧည့်ခန်းနှင့် ပရိဘောဂတွေကိုတော့ ရှေးမူလက်ရာမပျ
က်ထားသည်။ ။ ခေတ်မီ အသုံးအဆောင်တွေကိုလည်း ဖြည့်ဆည်းခဲ့သ
ည်။ ။

ခြံဝင်းကိုတော့ ပိုပြီးဂရုစိုက် မွမ်းမံခဲ့တာမြင်ရုံနှင့် သိနိုင်၏။

ကုန်းမို့မို့ အရှေ့ဘက်မှာ ဂန္ဓာမာအဖြူ၊ စန်းဘောလ်နှင့် အဝါရောင်
ရဲလိုးကင်းတို့ က အလှသွေးရောင်စုံ ဖြာဝေနေကြသည်။ ။

မေမြို့ပန်းရောင် စုံစိုက်ခင်းကလည်း ဒြိုကြီးကို ကျက်သရေတင်စေ
၏။

နှင်းဆီပန်းရောင်စုံတွေက အိုးတွေနှင့်အစီအရီ၊ တန်ဖိုးကြီး သစ်ခွပ
န်းတွေကလည်း စင်နှင့် စနစ်တကျပါပဲ။

ပန်းပင်တွေနှင့် ခြံဝင်းကို စောင့်ရှောက်ဖို့ အတွက် ဦးမိုးတို့ မိသားစု
ကို တာဝန်ယူစေခဲ့သည်။ ။ ပန်းခန်းက ဝင်ငွေတွေနှင့် ထိုက်တန်သော
လစာငွေကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင် စီစဉ်ထားတာဖြစ်သည်။ ။

ပန်းခင်းတစ်ဖက်တွင် မြင်းစောင်းကို မြင်နိုင်သည်။ ။ ဖေဖေဦးမျိုးမြတ်သူရဲ့ ဝါသနာဟု ပဲ ဆိုရမည်။ မြင်းကောင်းမြင်းသန့်တွေကို မွေးမြူထားကာ တပည့်ဦးစံမောင်ကို စောင့်ရှောက်စေ၏။

မနက်ခင်းနှင့် ညနေခင်းအချိန်များမှာ မြင်းစီးထွက်ကာ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းယူတတ်သော မွေးစားဖေဖေရဲ့ ဝါသနာက ဒေါ(လ်)ကိုပါ အရိပ်ထင်အသက်ဝင်စေ ခဲ့သည် ထင်သည်။ ။

ညနေခင်းတွေဆိုလျှင် ဒေါ(လ်)အတွက် ဖေဖေဝယ်ပေးထားခဲ့သော အချစ်တော် မြင်းမကလေး "တိမ်လွှာပြာ" ကို ဒေါ(လ်) ခြံတစ်ပတ်လှည့်စီးနေကျဖြစ်သည်။ ။

"ဟိတ် ဒေါ(လ်) ကိုယ့်ပိုင်နက်ကို ကြည့်လို့ မဝနိုင် ဖြစ်နေတာပေါ့လေ ဟုတ်လား"

အသံကြောင့် ဒေါ(လ်)လှည့်ကြည့်တော့ ခိုင်အင်ကြင်း။ ပခုံးအထိ သာရှည်သော ဆံပင်အညိုတွေက ပွယောင်းယောင်းလေးပဲ ဖြစ်နေသည်။ ။ ညိုညက်သော မျက်နှာလေးမှာ ဘာမှ ခြယ်သထားခြင်း မရှိသလို အပြာရင့်ရောင်ပန်းပွင့်ကြီးတွေနှင့် ဒီဇိုင်းထွင်ထားသော ညဝတ်အင်္ကျီဂါဝန်ရှည်ကြီးနှင့်မို့ အခုမှ အိပ်ရာက နိုးလာဟန်ရှိ၏။

"အဟင်း မမအင်ကြင်း အခုမှ နိုးတာလား ဒေါ(လ်)က အောက်ထပ်ရောက်နေပြီ ထင်နေတာ"

ခိုင်အင်ကြင်းက ဒေါ(လ်) ရပ်နေရာ ဝရန်တာအနီးလျှောက်လာရင်း

"ဒီနေ့ အိပ်ရာထ နောက်ကျသွားတာပါ ဒေါ(လ်)ရဲ့ မိုးလင်းကာနီးက နိုးပေမယ့် ပြန်မှေးလိုက်တာ အိပ်ပျော်သွားလို့ ကမန်းကတမ်း ထခဲ့ရတယ်"

"အမယ်လေး မမအင်ကြင်းရယ် အစောကြီးထစရာမှ မလိုဘဲ ဘာမှ လုပ်စရာ မလိုပါဘူး မမအင်ကြင်းရဲ့ ဒေါ်ကွန့်နဲ့ မအေးတို့ ရှိပါတယ်"

ဒေါ(လ်)စကားကြောင့် ခိုင်အင်ကြင်း နှုတ်ခေါင်းလေးရှုံ့ နှုတ်ခမ်းလေး တွန့်ကာမဲ့သည်။ ။ ပြီးမှ

"ဒေါ်ကွန့်က အင်ကြင်းဆင်းမလာရင် ပိုကြိုက်မှာ ပေါ့ အဟင်း သူ့မျက်လုံးတွေက တို့ ကို မကြည်ဖြူတာ အထင်အရှားလေ"

"အို မဟုတ်တာ ဒေါ်လေးကွန့်က ဘာကြောင့် မမအင်ကြင်းကို မကြည်ဖြူရမှာ လဲ သူစိမ်းတွေမှ မဟုတ်တာ ဒေါ(လ်)တို့ မမအင်ကြင်းတို့ နဲ့ အဒေါ်တော်စပ်တဲ့ ဆွေမျိုးတွေပဲဥစ္စာ"

"ဆွေမျိုးဆိုတာ စပ်မှ တော်တာမျိုးပါ ဒေါ(လ်)ရယ် တူမချင်းအတူတူ အန်ကယ် ဦးမျိုးမြတ်သူက ဒေါ(လ်)ကိုပဲ အမွေတွေ ပုံပေးသွားခဲ့တာ ကြည့်ပါလား ဒေါ်ကွန့်က ရွှေအိမ်စည်ရဲ့ သခင်မ ဒေါ(လ်)ထက် အင်ကြင်းကို ခင်တွယ်မယ် ထင်လို့ လား အဟင်း အင်ကြင်းက ဘာမှ မက်မောစရာမရှိတဲ့ တူမလေ ဒေါ(လ်)ရဲ့ အဟင်း ဟင်း"

ရယ်သံတွေက လှောင်ရိပ်စွက်နေသည်။ ။ ခိုင်အင်ကြင်းရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဒေါ(လ်) နားလည်စာနာမိ၏။ မိဘတွေ၏ လောဘရမ္မက်ကြီးမှုတွေကြောင့် ရွှေအိမ်စည်အိမ်ကြီးပေါ် ရောက်လုနီးမှ ဝေးခဲ့ရတာ ဖြစ်၏။

အခုတော့ ဖခင်ရင်းကလည်း လောင်းကစားမှုနှင့် ထောင်ကျကာ ထောင်ထဲမှာ ပဲ သေသွားခဲ့ပြီ၊ မိခင်ကလည်း သေဆုံးခဲ့၏။ သည် မှာ တင် လောကထဲမှာ တစ်ဦးတည်းသော ဆွေမျိုးအစ်မဝမ်းကွဲ ခိုင်အင်ကြင်းနှင့် ဒေါ(လ်) အိမ်ကြီးပေါ် ခေါ်တင်စောင့်ရှောက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"မမအင်ကြင်းရယ် ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်တွေကို မေ့လိုက်ပါနော် အခု ရွှေအိမ်စည်မှာ မမအင်ကြင်း မပူမပင် နေဖို့ အတွက် ဒေါ(လ်)ခေါ်ခဲ့တာ ပါ ဒေါ(လ်)တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အတူနေချင်လို့ ပါ မမအင်ကြင်းရယ်"

ဒေါ(လ်) လေသံလွင်လွင်လေးနှင့် တိုးတိုးလေးဆိုတော့ ခိုင်အင်ကြင်း မျက်နှာပေါ်က လှောင်ပြီးတွေ ပြေလျော့သွား၏။ ဝမ်းကွဲ ညီအစ်မတွေမို့ထင်ရဲ့ ဒေါ(လ်)နှင့် ခိုင်အင်ကြင်းတို့ အသွင်က လားလား မျှမတူတာ အမှန်ဖြစ်သည်။

မမခိုင်အင်ကြင်းက အသားညိုစိမ့်စိမ့်နှင့် ညိုချောချောသူဖြစ်သည်။ မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေက လျှို့ဝျက်မှုတွေနှင့် အမြဲတမ်း ရီလဲ့နေတတ်၏။ ပြေပြစ်သော အရပ်အမောင်းနှင့် လိုက်ဖက်ညီသော ကိုယ်လုံးအလှအပ မှာ တော့ ဒေါ(လ်)ထက်ပိုပြီး ကျစ်လျစ်လှပသည်။

ခိုင်အင်ကြင်းက ကိုယ့်ရဲ့ သာလွန်မှုကိုလည်း ဆင်ခြင်သိနိုင်သူပါပဲ။ လှပသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ပေါ်လွင်စေမည့် အဝတ်အစားမျိုးကို ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်တတ်သူ ဖြစ်၏။

ဒေါ(လ်)ထက်စာလျှင် ခိုင်အင်ကြင်းက ပိုပြီးခေတ်ဆန်သလို ပွင့်လင်းရဲတင်းပြီး ရဲရင့်သူဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒေါ်လေးကွန့်က လူကြီးပီပီ အမြင်မကြည်လင်တာ ဖြစ်နိုင်သည်။

"ကဲ ဆောရီး ဒေါ(လ်)ရယ် အင်ကြင်းက နောက်တာပါ ဒေါ(လ်)ကို ခင်မင်တယ် ကျေးဇူးလည်း တင်တယ် ချစ်လည်း ချစ်တယ် အဲ ဒေါ်ကွန့်ကိုတော့ ကြည့်မရတာ အမှန်ပဲ အဟင်း မှန်ထဲကို ကြည့်သလိုပေါ့ ဒေါ(လ်)ရယ် သူပြုံးရင် ကိုယ်ပြုံးမယ် သူမဲ့ရင် ကိုယ်မဲ့မယ် မဟုတ်ဘူး လား"

ဒေါ(လ်) ဘာပြောရမှန်း မသိပါ။ ဒေါ်လေးကွန့်ဆိုတာ ဒေါ(လ်)တို့ နှ

စံဦးစလုံးရဲ့ အဒေါ်တော်စပ်သော အပျိုကြီးတစ်ကိုယ်တည်း သမား ဖြစ်
၏။ ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်နှင့် မပူမပင် နေနိုင်သူပေမယ့် ဒေါ(လ်)တစ်
ယောက်တည်း အထီးကျန်နေတော့ လာနေပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်မှုကိစ္စတွေမှာ လည်း မအေးကို နိုင်နင်းစွာ စေခိုင်းသလို ကိုယ်
တိုင်လည်း မလစ်လပ်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးသူ ဖြစ်၏။

ခိုင်အင်ကြင်းကို ဒေါ(လ်) အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်တော့ ဒေါ်လေးကွန့်
သိပ်ပြီးမကြည်ဖြူပါ။

"အင်း ခိုင်အင်ကြင်းက ဒေါ်လေးတူမပါပဲ ဒါပေမဲ့ မိဘတွေက စရိုက်
မကောင်းတော့ ခပ်ရိုင်းရိုင်း ခပ်စွာစွာရယ် ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ တစ်
ယောက်တည်း ဖြစ်နေတော့ ဒေါ်လေး သမီးဆန္ဒကို မတားတော့ပါဘူး
ကွယ်"

ဒေါ(လ်)ထက် ငါးနှစ်ကျော် အသက်ကြီးသော မမခိုင်အင်ကြင်းရဲ့ ထ
င်မြင်ယူဆချက်ကို ဒေါ(လ်) ဘယ်လိုဝေဖန်ရမလဲ။

သည် တော့ နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်လိုက်မိတာ အကောင်းဆုံး။

ဒေ ၂(လ်)စ^၀တ^၀ထ^၀မ^၂၁ တောင့်တမိတာ တစ်ခုပဲရှိ၏။
ရွှေအိမ်စည်အိမ်ကြီးမှာ ဒေါ်လေးကွန့်ရယ်၊ ဒေါ(လ်)ရယ်၊ မမခိုင်အင်ကြ
င်းရယ် ဥမကွဲသိုက်မပျက် နေထိုင်သွားချင်သည်။

"အင်ကြင်း ရေချိုးလိုက်ဦးမယ် ဒေါ(လ်) ပြီးမှ ကော်ဖီဝိုင်းမှာ ဆုံကြ
တာပေါ့"

မမအင်ကြင်း နှုတ်ဆက်စကားလေးဆိုတာ ထွက်သွားတော့မှ ဒေါ(လ်)
လည်း ရေချိုးခန်းဘက် လှမ်းခဲ့မိ၏။

သည် အချိန်ဆို ဒေါ်လေးကွန့်တို့ မီးဖိုထဲမှာ ချက်ပြုတ်နေလောက်ပြီ၊

အရင်နေ့တွေကတော့ ဒေါ(လ်) နေ့စဉ် ခုနစ်နာရီ အိပ်ရာက ထတတ်ပေမယ့် မနေ့ညက ဖေဖေရှယ်ယာဝင်ထားသော ကုမ္ပဏီတွေက ပို့ပေးလာသော လချုပ်စာရင်းတွေ အမြတ်ငွေတွေကို စစ်ဆေးနေရတာမို့ နောက်ကျနေခဲ့ခြင်းရယ်ပါ။

ဒေါလေးကွန့်က မိန်းကလေးတစ်ယောက် နေထွက်သည် အထိ အိပ်တတ်တာ သဘောမကျပါ။ ဒါကိုသိတာမို့ ခိုင်အင်ကြင်းက သည် လိုတမင်ပေအိပ်နေတတ်တာ ဆိုသည် လည်း ဒေါ(လ်)သိနေသည် ။

ဒေါလေးကွန့်နှင့် မမခိုင်အင်ကြင်းကြားမှ ပြေလည်မှုကိုတော့ ဒေါ(လ်) ဘယ်လိုမှ အဖြေမရှာတတ်ပါ။

လူကြီးပီပီ ဒေါလေးကွန့်က စည်းကမ်းစနစ် ရှိစေချင်၏။

မမခိုင်အင်ကြင်းက စည်းတွေဘောင်တွေကို ဆန့်ကျင်ချင်သူဆိုတော့ သဟဇာတ မဖြစ်တာ အဆန်းတော့ မဟုတ်ပါ။

အချိန်ကလေးကြာလာရင်တော့ သံယောဇဉ်ဆိုတော့ အရိပ်အောက်မှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပြေလည်သွားမည်ထင်ရဲ့ ။

ဒေါ(လ်) ပင့်သက်မောလေးနှင့် မျှော်လင့်ရုံသာ။

အခန်း (၂)

" မမလေး ထမင်းစားဖို့ ကြီးမေခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ "

မအေး ဧည့်ခန်းထဲ အထိရောက်လာကာ ခေါ်တော့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်ရင်း ခေါင်းကလေး ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

တီဗီရှေ့မှာ ထိုင်ကာ ဂိမ်းကစားနေသော မမအင်ကြင်းအနီးသို့ ဒေါ(လ်)နဲ့နဲ့ကလေး လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။

မအေးခေါ်တာ ကြားပေမယ့် မမအင်ကြင်းကစားလက်စ ဂိမ်းကို အာရုံမပြတ်နိုင်သေး။ ဒေါ(လ်) မမအင်ကြင်းအနောက်မှာ ရပ်ကြည့်ရင်း

" ပြီးမှ ဆက်ကစားပါ မမအင်ကြင်းရယ် ထမင်းသွားစားရအောင် ဒေါ်လေးကွန့် စောင့်နေလောက်ပြီ"

" ဒေါ(လ်) သွားနှင့်ပါ၊ အင်ကြင်း မဆာသေးလို့ "

" တစ်ခါတည်း ဝင်စားလိုက်ပါ မမအင်ကြင်းရယ် ဒေါ်လေးကွန့်က ထမင်းဝိုင်းမှာ လူစုံဝိုင်းဖွဲ့စားချင်တာ မမအင်ကြင်း သိရက်နဲ့ "

အင်ကြင်းနှုတ်က မကျေမနပ် စုပ်တစ်ချက်သပ်ရင်း ဂိမ်းစက်ခလုတ်ကို ပိတ်ပစ်လိုက်၏။

" ဂိမ်းတွေ အရမ်းမကစားနဲ့ မမအင်ကြင်းရဲ့ အာရုံကြောတွေ ထိခိုက်တတ်တယ်"

ခိုင်အင်ကြင်း ပခုံးလေးကိုဖက်ရင်း ဒေါ(လ်)ဆိုတော့ အင်ကြင်းနှုတ်
ခမ်းလေးမဲ့ မျက်စောင်းလေးထိုးပစ်ရင်း

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်မရယ် အစ်မစကား ညီမလေး နားထောင်ပါ့မယ်"

"အဟင်း ဟင်း မမအင်ကြင်းကလည်း ဒေါ(လ်)က စိုးရိမ်လို့ ပြော
တာပါ တော်ကြာ တို့ မမ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ပါဝါမျက်မှန်ထူကြီး တပ်နေရ
မှာ စိုးလို့ အဟင်း"

ဒေါ(လ်)က အရွန်းလေးဖောက်ကာ ရယ်ရယ်မောမောလေး ဆိုတော့
မှ ခိုင်အင်ကြင်း မျက်နှာလေး ပြုံးလာသည်။ ။

ညီအစ်မနှစ်ယောက်သား အတူယှဉ်တွဲလျက် ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်
ခဲ့ကြတော့ ဒေါ်လေးကွန့် နှင့် မအေးတို့ ထမင်းဝိုင်းအသင့်ပြင်ဆင် ပြီး
လို့ စောင့်နေကြသည်။ ။

"ဟာ ဟင်းတွေကရှယ်ပဲ ကင်ပွန်းချဉ်ရည်ဟင်းနဲ့လေးက သင်းနေ
တာပဲ"

ဒေါ(လ်)က စားပွဲဝိုင်းကြီးပေါ်က ဟင်းခတ်ပန်းကန်တွေကို ဝေ့ဝဲကြ
ညှိရင်း ဝမ်းသာ အားရလေးဆိုသည်။ ။ ခိုင်အင်ကြင်းကတော့ ထိုင်ခုံမှာ
ဝင်ထိုင်ရင်း တိတ်ဆိတ်စွာပဲ ငြိမ်သက်နေသည်။ ။

"ဒေါ(လ်) အစပ်မစားနိုင်တာသိလို့ ငါးပိထောင်းကို နှစ်မျိုးစီစဉ်ပေး
ထားတာ ဒီဘက်က အစပ် ဟိုဘက်ပန်းကန်ထဲက အစပ်ပေါ့ထားတယ်
ကဲ စားကြ စားကြ"

ဒေါ်လေးကွန့်က သည် လိုအစီအစဉ်တွေ စနစ်တကျ ရှိသည်။ ။ ဒေါ(လ်)
အစပ်သိပ်မစား နိုင်တာမို့ သီးသန့်စီစဉ်ပေးသလို အစပ်ကြိုက်သော
ခိုင်အင်ကြင်းအတွက်လည်း အဆင်ပြေစေအောင် စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဒေါ(လ်) ဒေါလေးကွန့်ပန်းကန်ထဲကို ကြက်အသည်းတစ်တုံး အရင် ဆုံး ခပ်ထည့်ဦးချသည်။ ။ ပြီးတော့ ခိုင်အင်ကြင်းပန်းကန်ထဲ တစ်တုံးခပ် ထည့်သည်။ ။

ဒါကို သုံးယောက်ထမင်းစားတိုင်း ဒေါ(လ်)ရဲ့ ပြုနေကျ အကျင့်က လေးပဲဖြစ်သည်။ ။ အားလုံးထဲမှာ ကိုယ်က အငယ်ဆုံးမို့ ဒေါ(လ်)က ရှိ သေသမှုနှင့် ဦးချပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ဒေါလေးကွန့်က ပြုံးပြုံးလေးခေါင်းညိတ်ရင်း ထမင်းကိုငုံစားသည်။ ။ သမီးလေးဒေါ(လ်)ကို ဒေါလေးကွန့် ချစ်ခင် သံယောဇဉ်ဖြစ်ရတာ ဒီလို သိတတ်မှုလေးတွေကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

တူမချင်းတူပေမယ့် အရိုးသားဆုံးဝန်ခံရလျှင် ဒေါ(လ်)ကိုပဲ သူမသံယောဇဉ်ကြီး ခင်မင်မိ၏။ ခိုင်အင်ကြင်းကိုတော့ စိတ်ထဲက ဟက်ဟက် ပက်ပက် မရှိလှတာ အမှန်ပါ။

ဒေါ(လ်)ရဲ့ ပြည့်စုံကြွယ်ဝမှုတွေကြောင့်ဟု ခိုင်အင်ကြင်းက ထင်ချင် ထင်ပေလိမ့်မည်။ သည် ငွေကြေး ဂုဏ်အရှိန်အဝါတွေကို သူမ မမက် မောပါ။ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့တွေ ကင်းချင်တာမို့ တစ်ယောက်တည်း အပျိုကြီးဘဝကို ရွေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကလည်း ကောင်း၏။ အိုစာနာစာအတွက်လည်း ပူစရာမရှိ။ အချိန်တန်ရင် စစ်ကိုင်းတောင်မှာ တရားအားထုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့၏။

ထိုစိတ်ကူးတွေအားလုံးက ဒေါ(လ်)လေးနှင့် ဆုံလိုက်တော့မှ အကုန်လုံး ပျက်စီးကုန်ရတော့သည်။ ။

ရွှေအိမ်စည် အိမ်ကြီးမှာ ဒေါ(လ်)ဆိုသော တူမလေးတစ်ယောက်တ

ည်း အထီးကျန်စွာ ကျန်ခဲ့တာကို စာနာမိတာက ပထမ ဒေါ(လ်)ကိုယ်တိုင်က သူမနှင့်အတူ နေပေးဖို့ မျက်ရည်လေးဝဲကာ တောင်းပန်တာကြောင့် သူမ သံယောဇဉ်ကြိုးကို ရစ်တွယ်မိတော့သည်။ ။

တူမလေးဒေါ(လ်) ပညာရေး ဆုံးခန်းတိုင်လို့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရပ်တည်နိုင်လျှင်၊ ဒါမှ မဟုတ် အိမ်ထောင်ရက်သား ကျသွားခဲ့လျှင် သူမဘက်က တာဝန်ကျေပြီဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ရွှေအိမ်စည်ကို ရောက်ခဲ့၏။

နောက်တော့လည်း ဖြူစင်ရိုးသားပြီး လိမ္မာယဉ်ကျေးသော ဒေါ(လ်)လေးကို သူမသံယောဇဉ် ပိုသွားရတော့၏။ ဒေါ(လ်) ငယ်စဉ်တုန်းကတော့ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် မြင်ဖူးတွေ့ဖူးသည်။ ဖြူဖြူနုနု ချစ်စဖွယ်လေးမို့ သူမအလည်သွားတိုင်း မုန့်ပဲသရေစာတွေ ဝယ်သွားခဲ့ဖူးသည်။ ။

ဝမ်းကွဲအစ်ကိုဖြစ်သူ ခိုင်အင်ကြင်းဖခင်ကိုတော့ လောင်းကစားသမားမို့ သူမ ခင်ခင်မင်မင် မနေခဲ့ပါ။ ပြီးတော့ ယူထားသော မိန်းမကလည်း အသွင်တူ စရိုက်တူဆိုတော့ မပတ်သက် မဆက်နွယ်ချင်တာမို့ ခပ်စိမ်းစိမ်းနေခဲ့သည်။ ။

အဖေသွေး အပြည့်ပါသော ခိုင်အင်ကြင်းကိုတော့ ဖခင်မရှိတော့ချိန်မှာ သူမ ထောက်ပံ့ ကူညီရင်း ဆုံဖူးသည်။ ။ အသွင်ကော စရိုက်ကပါ နှစ်မျိုးစရာ မရှိတာမို့ သူမ သံယောဇဉ်မနွယ်ခဲ့ပါ။

အစ်ကိုမျိုးမြတ်သူက စောင့်ရှောက်မည်ဆိုသည် ကိုတောင် အမွေဥစ္စာကို မက်မောကြ သူတွေဆိုတာ ကြားထားကတည်းက သူမကင်းကင်းနေခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။

အခုတော့ ခိုင်အင်ကြင်း ရွှေအိမ်စည်ကို ရောက်လာခဲ့ပြီ။

ညီအစ်ကို ဆွေမျိုးသားချင်း မေတ္တာငတ်မွတ်သော ဒေါ(လ်)လေးရဲ့

ဆန္ဒကို မဆန့်ကျင်လို၍ သူမကို ဒေါ(လ်)လေးတိုင်ပင်တော့ ခေါင်းညိတ် ခဲ့ခြင်းပါ။

ခိုင်အင်ကြင်းတို့ ကတော့ ရောက်ကတည်းက အချိုးမပြေတာ အထင်အရှား လိမ္မာယဉ်ကျေးမှုမရှိဘဲ ခပ်စွာစွာလေးဖြစ်သည်။ ။

သူမဆုံးမတိုင်းလည်း နာခံလိုဟန်မပြတော့ ဘာသိဘာသာပဲ နေလိုက်၏။ ဒေါ(လ်)ရဲ့ အိမ်ပေါ်မှာ ခိုင်အင်ကြင်းရှိနေသ၍ တော့ သူမပါရှိနေဦးမှ ဖြစ်မည်ဟု ဆင်ခြင်မိ၍ ဒေါလေးကွန့် ဆက်နေခြင်းပါပဲ။

ထမင်းဝိုင်းသိမ်းတော့ မအေးက အချို့ပွဲတွေ စီစဉ်ပေးသည်။ ။ နာနတ်ယို၊ ကျောက်ဖရုံယိုနှင့် ပန်းသီးစိတ်ပန်းကန်တွေ ချပေးသည် နှင့် ခိုင်အင်ကြင်းက ပန်းသီးတစ်စိတ်ကို လှစ်ခနဲ ကောက်ယူ စားသည်။ ။

ဒေါ(လ်)လေးကတော့ သူမ အရင်မနှိုက်မချင်း ဘယ်တော့မှ မနှိုက်တတ်ပါ။ သည် လို ယဉ်ကျေးသော စိတ်ဓာတ်ဖြူဖြူလေးကြောင့် ဒေါ(လ်)ကို သူမ ခင်တွယ်နေမိခြင်းပါပဲ။

"ဒေါလေးကွန့် နာနတ်ယိုလေးစား လိုက်လေရင်ချောင်သွားတာပေါ့"

နာနတ်ယိုပန်းကန်ကို သူမရှေ့လှမ်းတိုးပေးရင်း ဒေါ(လ်)လေးဆိုတော့ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း အနည်းငယ် နှိုက်စားလိုက်ရ၏။

သူမ စားသောက်ပြီးမှ ဒေါ(လ်)လေးက စပျစ်သီးလုံးလေးတွေဖြုတ်ကာ စားနေလေသည်။ ။

"ညနေကျရင် ဒေါလေး မခင်တို့ အိမ်သွားမလို့ ဒေါ(လ်)လေး လိုက်ဦးမလား"

"မလိုက်တော့ဘူး ဒေါလေးရဲ့ သမီးကိုကိုဇိုင်းနဲ့ သွားစရာရှိလို့ "

ဒေါ(လ်)စကားကြောင့် ပန်းသီးစိတ်ကို စားနေသည့် ခိုင်အင်ကြင်း ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်ရင်း

" ကိုဒီဇိုင်းနဲ့ အချိန်းအချက် လုပ်ထားကြတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား ဒေါ(လ်)"

" ဖေဖေရဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စတစ်ခုအတွက် တိုင်ပင်စရာရှိလို့ ပါမမအင်ကြင်းရဲ့ "

"အဟင်း ဟင်း အင်ကြင်းက ရိုးရိုးသားသား မေးတာပါ ဒေါ(လ်)ရဲ့ "

ခိုင်အင်ကြင်းရယ်သံက လှောင်ရိပ်သမ်းနေတာမို့ ဒေါ်လေးကွန့် အကဲခတ်သလို ကြည့်မိ၏။ ရိုးရိုးသားသားဆိုသော သူ့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲကတော့ လှောင်ရိပ်လေးတွေ အရိပ်ထင်ကာ မထီတရီ ပြုံးနေဆဲ။

ဒေါ(လ်)ကတော့ တကယ့်ကိုရိုးသားစွာနှင့် ဘာမှ သတိထားမိပုံ မရသည့်နှယ်ရှိ၏။ ဒေါ်လေးကွန့်က ခပ်အေးအေး နေတတ်သူတစ်ယောက် ။ ဒါပေမဲ့ ရွှေအိမ်စည်ကို ခိုင်အင်ကြင်း ရောက်လာကတည်းက အရိပ်ကြည့် အကဲခတ်နေခဲ့တာကြာပြီ။

ဒေါ(လ်)ကို ခိုင်အင်ကြင်းပြောဆို ဆက်ဆံပုံက တစ်ခါတစ်ရံမှာ တင်တင်စီးစီးရှိလွန်း၏။ ဦးလေးဖြစ်သူရဲ့ အမွေတွေကို တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ခံစားခွင့် မရလိုက်ဘဲ ဒေါ(လ်)တစ်ဦးတည်း ရရှိလိုက်တာကို ခံရခက်ခက် ဖြစ်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။

ဒေါ(လ်)က ညီအစ်မတွေဆိုသော စာနာခံစား စိတ်ကလေးနှင့် အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ပြီး အခွင့်အရေး ပေးထားသည် ကို ခိုင်အင်ကြင်း ဘယ်လို ထင်မြင်ယူဆ နေသည် မသိပါ။

" အင်ကြင်း ဒေါ(လ်)ကိုမေးရဦးမယ် အခု ဒေါ(လ်)ရဲ့ စီးပွားရေးကိစ္စ

တွေမှာ ဒီခိုင်းဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဝင်ကူပေးနေတာ အင်ကြင်းတော့ သဘောမကျဘူး"

ပန်းကန်ထဲမှ ပန်းသီးစိတ်ကလေးကို လှမ်းယူရင်း ခိုင်အင်ကြင်းပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ဒေါ်လေးကွန့် မျက်မှောင်ကုပ်သွားရ၏။ ဒေါ်(လ်)ကတော့ အပြီးရိပ်သမ်းနေသော မျက်နှာကလေးတည်သွားပြီးမှ လေသံငြိမ်ငြိမ်ကလေးနှင့် ပြန်ဖြေရှာသည်။

"ကိုကိုဒီခိုင်းက ဒေါ်(လ်)အပေါ် တကယ်ကောင်းတာပါ မမအင်ကြင်းရဲ့ ပြောရရင် ဖေဖေရှိစဉ်ကတည်းက ကိုကိုခိုင်းအဖေနဲ့ က စီးပွားဖက် ပါတနာတွေ ပြီးတော့ အိမ်နီးချင်းတွေလေ နောက်မှ ကိုကိုခိုင်းတို့က အိမ်ပြောင်းသွားခဲ့ကြတာ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေရှိကတည်းက ကိုကိုခိုင်းက ဖေဖေရဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေကို ကူညီနေတာ အခု ဒေါ်(လ်) တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ချိန်မှာ ကိုကိုခိုင်းကူညီနေလို့ အားလုံး အဆင်ပြေနေတာ မမအင်ကြင်းရဲ့ "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်အထိ ယုံရမှာလဲ ဒေါ်(လ်)ရယ် အင်ကြင်းကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံဘူး"

"မောင်ခိုင်းက တကယ့်ကို စိတ်ထားကောင်းရှိတဲ့ သူပါကွယ်"

ဒေါ်လေးကွန့် မနေနိုင်တော့ဘဲ ဝင်ပြောသည်။ ခိုင်အင်ကြင်းက နှုတ်ခမ်းလေး တင်းတင်းစေ့ ထားလျက်က မဲပြသည်။ ဒေါ်လေးကွန့်ကိုတော့ ခွန်းတုံ့ပြန်ကာ မပြောပါ။

သည် အခိုက်မှာ ပဲ မအေးလက်ထဲမှာ စာတစ်စောင်ကိုင်လျက် ရောက်လာ၏။

"စာပို့သမားလာတယ် မမလေး နိုင်ငံခြားကစာတဲ့ "

မအေးစကားကြောင့် ဒေါ(လ်)မျက်နှာလေး ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် ဝင်းလက် တောက်ပသွားသည်။ ။

မအေးကမ်းပေးသော စာလေးကို ချက်ချင်းပင် ဒေါ(လ်)ဖောက်ဖတ်သည်။ ။ စားပွဲတစ်ဖက်မှ စူးစမ်းသော မျက်ဝန်းများ နှင့် ကြည့်နေသော ခိုင်အင်ကြင်းကိုတောင် ဒေါ(လ်) သတိမမူနိုင်ခဲ့ပါ။

ဒေါ်ကွန့်က စပျစ်ခိုင်မှ စပျစ်သီးတစ်လုံးကို ဖြုတ်စားရင်း ဒေါ(လ်)ကို ငေးငေးလေး ကြည့်နေမိသလို လက်ထဲက ပန်းသီးစိတ်ကိုတောင် သတိမထားနိုင်စွာ စပ်စပ်စုစုကြည့်နေသော ခိုင်အင်ကြင်းကိုလည်း အကဲခတ်ကြည့်နေမိဆဲ။

ဒေါ(လ်)မျက်ဝန်းနက်လေးတွေ တောက်ပလို့ ကြည်နူးရိပ်တွေ ဖြာနေတာကို ခိုင်အင်ကြင်း မြင်ပါသည်။ ။ နိုင်ငံခြားမှ ရောက်လာသည့် စာဆိုကတည်းက ဒေါ(လ်)ရဲ့ ချစ်တဲ့ သူ မုန်းဇုန်ဆိုတဲ့ သူဆီက ဆိုတာလည်း တွက်မိပြီးသား။

ဒါတွေကို ဒေါ်ကွန့်မသိပေမယ့် ခိုင်အင်ကြင်းကတော့ ဒေါ(လ်)ရင်ဖွင့် ပြောပြထား၍ သိထားပါသည်။ ။

"ဒေါ်လေးကွန့်ရေ ဇုန်ပြန်လာတော့မယ်တဲ့ "

ဒေါ(လ်)မျက်နှာလေး အပျော်ရိပ်တွေ ရွန်းလဲ့တောက်ပလို့ ဝမ်းသာအားရသံလေးနှင့် လှည့်ပြော၏။

"ဟုတ်လား မြန်မာပြည်ကို အလည်ပြန်လာတာလား သမီး"

ဒေါ်လေးကွန့်က မုန်းဇုန်နှင့် ဒီဇိုင်းတို့ ညီအစ်ကိုကို ဟိုးအရင်ကတည်းက ခင်မင်ကျွမ်းဝင် ထားခဲ့ပြီးသားမို့ စိတ်ဝင်တစား ပြန်မေး၏။ ဒေါ(လ်)ခေါင်းကလေးကို သွက်သွက်လေး ခါယမ်းပြရင်း

" မဟုတ်ဘူး ဒေါ်လေးကွန့်ရဲ့ ဇန့်က နိုင်ငံခြားမှာ နေရတာ ပြီးငွေ နေပြီတဲ့ လုံးဝ မနေချင်တော့ဘူးတဲ့ မြန်မာပြည်က ငါးပိနဲ့ တညင်းသီး ကို လွမ်းတယ်တဲ့ အဟင်း ထုံးစံအတိုင်း နောက်ပြောင်ပြီး ရေးထားတယ်လေ"

စာလေးကို ခေါက်သိမ်းရင်း ဒေါ(လ်)မြူးမြူးကလေး ဆိုနေ၏။ ဒေါ်လေးကွန့်က မျက်မှောင်လေးကုတ် တည်သွားခဲ့ပြီးမှ

" အင်း မောင်ဇိုင်းက ဘာပြောမယ်မသိဘူး ဟိုမှာ အလုပ်အကိုင်နဲ့ အခြေတကျဖြစ်တာ ဘာမှ မကြာသေးဘူး ပြန်လာမယ်ဆိုတော့ ကြိုက်ပါ့မလားကွယ်"

" အိုး ဒေါ်လေးကွန့်ကလည်း သူ့မှာ ဒီညီလေးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတော့တာကို ကိုကိုဇိုင်းက ဘာမကျေနပ်စရာရှိသလဲ ဇန့်သွားတာလည်း ကြာလှပြီဥစ္စာ"

ဒေါ(လ်) ကဲကဲဆတ်ဆတ်လေးပြောမိ၏။ ဇန့်နဲ့ ပတ်သက်လျှင် ဒေါ(လ်)က အမြဲတမ်း ဖေးဖေးမမ ရပ်တည်ပေးတတ်တာ ဟိုးအရင်ကတည်းကဟု ဒေါ်လေးကွန့် သိပါသည်။

ရွှေအိမ်စည်ခြံကြီးနှင့် ကပ်လျက်ခြံမှာ ဒီဇိုင်းနှင့် မုန်းဇန့်တို့ ညီအစ်ကို နေကြစဉ်ကတည်းက ဒေါ်ကွန့် ရွှေအိမ်စည်ကို ရောက်ခဲ့တာမို့ သိသင့်သမျှလေးတွေတော့ သိထားသည်။

" အင်း ဇန့်လေးက လူငယ်ဆိုတော့ ရင့်ကျက်မှုအပိုင်းမှာ မောင်ဇိုင်းနဲ့ အရမ်းကွာတယ် ကွယ် သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က ရုပ်ဆင်းဆင်ပေမယ့် အသွင်ကတော့ မတူဘူး နှစ်ယောက်စလုံး လူရည်လူသန့်တွေချည်းပါပဲ ဒါပေမဲ့ မောင်ဇိုင်းကတည်တံ့တယ် အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးပိုင်း မှာ လည်း သိပ်တော်တယ် အဖေလက်ထက်က မွေးမြူရေး လုပ်ငန်း

တွေက မောင်ဇိုင်းလက်ထက် ရောက်မှ ပိုတိုးတက် ကျယ်ပြန့်လာတာ သက်သေပဲလေ"

ဒေါ်လေးကွန့် စကားတွေကို ဒေါ(လ်)မငြင်းနိုင်ပါ။ ကိုကိုဇိုင်း အရည် အချင်းရှိတာ၊ ယောက်ျားဆန်ပြီး တည်ကြည်တာ အားလုံးအမှန်တွေပါပဲ ။ ဒါပေမဲ့ ဇန့်အပေါ်မှာ တော့ ကိုကိုဇိုင်း ဆက်ဆံတာ တင်းလွန်းသည် ဟု ဒေါ(လ်)ထင်၏။

" ဒါတော့ ကိုကိုဇိုင်းက ဇန့်ထက် ငါးနှစ်ကျော်ကြီးတဲ့ အစ်ကိုကြီးပဲ ဒေါ်လေးကွန့်ရယ် အစ်ကိုကြီးအဖရာတဲ့ သူ့မှာ တာဝန်ရှိတာပေါ့ ဇန့်က လူငယ်ဆန်တယ် ပျော်ပျော်ပါးပါး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတတ်တယ် ဒါကို ကိုကိုဇိုင်း နားလည်သင့်တယ် ထင်တာပဲ"

သူမ ဘယ်တုန်းကမှ ဆန့်ကျင်စကား မဆိုတတ်သော ဒေါ(လ်)မျက် နှာလေးကို ဒေါ်လေးကွန့် အကဲခတ်သလို ကြည့်နေမိသည် ။

မုန်းဇန့်အပေါ် ဒေါ(လ်)သံယောဇဉ်က သည် မျှအထိ နှောင်တွယ်နေ မည်ဟု သူမ မထင်ခဲ့ပါ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက နှစ်အိမ်တစ်အိမ် ရင်းနှီး နေထိုင်လာကြသူတွေ ဆိုသည့်အတိုင်း ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ထဲက အ ငယ်မုန်းဇန့်ကိုမှ ဒေါ(လ်)လေး ဘာလို့ ပိုမို နေတာလဲမသိ။

မောင်ဇိုင်းက လူကြီးဆန်ပြီး တည်တည် နေတတ်တာမို့ပဲလား။ တ ကယ်ဆို မုန်းဇန့်က လေးနှစ်ကျော်မျှ ဝေးကွာနေခဲ့သည့်သူ။ မောင်ဇိုင်း က နေ့စဉ်တွေ့ဆုံ ရင်းနှီးနေသူ။

ဒေါ်လေးကွန့် တစ်မိမိမ့်တွေးရင်း တစ်စုံတစ်ရာကို သိမြင်လာသလို ဖြစ်လာသည် ။ ထိုအတွက်လည်း ရင်ထဲမှာ လေးလေးပင်ပင်လေးဖြစ်ရ သည် ။

ပင့်သက်ရှိက်ရင်း ဒေါ်ကွန့်အကြည့်လွှဲမိတော့ သူမကိုအကဲခတ် စူးစိုက်ကြည့်နေသော ခိုင်အင်ကြင်း မျက်ဝန်းတွေနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိ၏။

ဘယ်အချိန်ကတည်းက ခိုင်အင်ကြင်း တိတ်ဆိတ်စွာ အကဲခတ်နေခဲ့တာလဲ မသိပါ။ ဒေါ်(လ်)လေးကို စကားပြောနေတာမို့ ဒေါ်ကွန့် သတိမထားမိခဲ့တာ ဖြစ်၏။

လက်ထဲမှာ တစ်ပိုင်းတစ်စ ကိုက်စားထားပြီးသော ပန်းသီးစိတ်ကို ပန်းကန်ထဲ ပြန်ထည့်ကာ ခိုင်အင်ကြင်း ထရပ်သည်။ ။

" အင်ကြင်း ဂိမ်းသွားကစားဦးမယ် "

ဘယ်သူ့ကို ရည်ညွှန်းပြောသည် မသိဘဲ ပြောကာ ခိုင်အင်ကြင်း ထမင်းစားခန်းထဲက ထွက်သွား၏။

ဒေါ်(လ်)ကလည်း ထိုင်ခုံမှ ထရပ်ရင်း

" ဒေါ်(လ်) စာကြည့်ခန်းထဲ သွားလိုက်ဦးမယ်နော် ဒေါ်လေးကွန့် "

ဇာနားအဖြူလေး ကွပ်ထားသော ကြက်သွေးရောင် ဘလောက်အင်္ကျီလေးနှင့် အနက်ရောင် ထဘီကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဒေါ်(လ်) သူမကို နှုတ်ဆက်ခွင့်တောင်းပြီး ထွက်သွားတော့ ဒေါ်ကွန့် ငေးကြည့်မိပြန်သည်။ ။

ဝင်းမွတ်ကြည်လင်သော အလှနှင့် ကြော့ကြော့မော့မော့ ကိုယ်ဟန်လေးကို ပိုင်ဆိုင်သော ဒေါ်(လ်)သည် ဟိုးအရင်ကလို ကလေးလေးမဟုတ်တော့ဟု ဒေါ်ကွန့် နားလည်လိုက်မိ၏။

ဒေါ်(လ်)အသက် နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်တောင် ရှိခဲ့ပြီပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ကွန့် အမြင်မှာ တော့ ဒေါ်(လ်)သည် ဖြူစင်သော ချစ်စရာကလေးမလေး ပမာရှိဆဲ။

ဒါကြောင့်လည်း ရင်ထဲမှာ ပူပူပင်ပင်လေးဖြစ်ရတာ ကိုယ်တိုင်သာ
အသိဆုံး။

သံယောဇဉ်ကို ကြောက်ရွံ့မိသည့် အပျိုကြီး အခုတော့ သံယောဇဉ်
ဆိုတဲ့ နှောင်ကြိုးတွေထဲမှာ လှောင်ပိတ်နေခဲ့ပြီ ထင်ရဲ့ ။

အခန်း (၃)

"ဒေါ်လေး ဘုရားပန်း ခူးနေတာလား အင်ကြင်း ခူးပေးရမလားဟင်"

ခြံထဲမှာ ဘုရားပန်းခူးနေတုန်း ခိုင်အင်ကြင်း ရောက် လာပြီး ပြောလိုက်တာမို့ ဒေါ်ကွန့် မော့ကြည့်ရင်း

"ရပါတယ် တူမကြီး ပြီးလုပါပြီကွယ်"

အနီရဲရဲကိုယ်ကျပ် လှိုင်းတွန့်အင်ကြီးတိုလေးနှင့် ခိုင်အင်ကြင်းဆီမှ ရေမွှေးနံ့တွေ သင်းပျံ့လွန်းသည်။ ။

အိမ်မှာ နေရင်း အခိုက်အတန့်မှာ တောင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတစ်ယောက်ပမာ ဝတ်စားပြင်ဆင် နေတတ်သော ခိုင်အင်ကြင်းကို ဒေါ်ကွန့် သဘောမကျမိတာ အမှန်။

ညှိသောမျက်နှာလေးမှာ ပေါင်ဒါမှုန့်မှုန့်လေးတင်၍ ပန်းရောင်နုနု ဆိုးဆေးကို တင်ထားသေးသည်။ ။

ဒေါ်(လ်)လို ကြည်ကြည်လင်လင် ရှင်းရှင်းသန့်သန့်လေး လှတာမျိုး မဟုတ်ပေမယ့် ခိုင်အင်ကြင်းသည် လည်း ညှိချောလေး ချောပါသည်။ ။ အရပ်အမောင်း ကိုယ်ဟန်ကျစ်လျစ် ကြော့ရှင်းမှုမှာ ဒေါ်(လ်)ထက်သာသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ သူမ အလိုမကျတာ အလှအပကို မြတ်နိုးခုံမင် လွန်းတာပဲ ဖြစ်၏။ မိခင်ရင်းဖြစ်သူရဲ့ အကျင့်စရိုက်မျိုး ခိုင်အင်ကြင်းထဲမှာ ပါလာတာ လားဟု ဒေါ်ကွန့်တွေးမိ၏။

တူမချင်းတူပေမယ့် ဒေါ(လ်)လောက် မခင်တွယ် မတွယ်တာမိတာ အဲဒီအကျင့်စရိုက်တွေကို မနှစ်သက်လို့ ဘဲဖြစ်သည်။ ။

သူမ မခင်တွယ်သလို ခိုင်အင်ကြင်းကလည်း သူမကို အဒေါ်တစ်ယောက်လို မသတ်မှတ် မတွယ်တာကလည်း သိပါသည်။ ။

အခု ဘာကြောင့် သူမအနီးရောက်လာကာ မျက်နှာချိုသွေး လာနှုတ်ဆက်နေသည် မသိ။

ခိုင်အင်ကြင်းကို ဒေါ်ကွန့်မနှစ်သက် သဘောမကျသော်လည်း နိုင်ငံကံစီးနင်း မပြုခဲ့ဘူးပါ။ ဒေါ(လ်)က သူမဘဝကို စာနာ၍ ခေါ်ထားသလို မိဘမဲ့တူမလေးမို့ ဒေါ်ကွန့် ညှာတာထောက်ထား စိတ်ကလေးတော့ ထားပါသည်။ ။

အနားမှာ ရပ်ပြီး သူမပန်းခူးနေတာကို ကြည့်နေတာမို့ ဒေါ်ကွန့် နှုတ်ဆိတ် မနေနိုင်တော့ပါ။

" နှင်းဆီပန်းလိုချင်လို့ လား တူမကြီး "

" နှင်းဆီပန်းကိုတော့ အင်ကြင်းကြိုက်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ အင်ကြင်း ပန်းမပန်တတ်ပါဘူး ဒေါ်လေးရဲ့ အိမ်ထဲမှာ နေရာတာ ပျင်းလို့ ဆင်းလာတာ "

" ဒေါ(လ်)လေး မရှိဘူးကွဲ့ "

" သူ့အခန်းထဲမှာ ရှိပါတယ် ဖုန်းဆက်နေတယ် ကိုဒီဇိုင်းဆီထင်တယ် "

" ဪ မောင်ခိုင်၊ ဒီနေ့ လာမယ်ထင်တယ် "

" ကိုခိုင်က ဒေါ(လ်)ကို တော်တော်ကူညီတာပဲနော် ဒေါ(လ်)ရဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေကို ဘာအကျိုးအမြတ်မှ မရဘဲ ကူညီနေတာဆိုတော့ အတော်သံယောဇဉ် ကြီးလို့ ထင်တယ် "

ခိုင်အင်ကြင်းက တအံ့တဩ မျက်ဝန်းလေးတွေနှင့် တည်တည်ကလေး မေးနေတာမို့ ဒေါ်ကွန့် မော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိသည် ။

" ဟုတ်တယ်ကွဲ့ အရင်ကတည်းက ခြံချင်းကပ်ဆိုတော့ နှစ်အိမ်တစ်အိမ် ဖြစ်နေတာပေါ့ မိဘတွေကလည်း စီးပွားဖက်တွေလေ "

" သူက သိပ်တည်တယ်နော် နေပါဦး ဒေါ်လေးရဲ့ သူ့ညီက သူနဲ့ နည်းနည်းလေးမှ မတူဘူးလား စပ်စုတယ် မအောက်မေ့ပါနဲ့ နော် အင်ကြင်း သူ့ညီကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးလို့ မေးကြည့်မိတာပါ "

ခိုင်အင်ကြင်း မျက်ဝန်းလေးတွေက တကယ့်ကို ရိုးရိုးသားသား တည်ကြည်နေတာမို့ ဒေါ်လေးကွန့်လည်း လိုလားထက်သန်စွာနှင့် ရှင်းပြမိ၏။

"ညီအစ်ကို ရင်းချာတွေပဲ တူမကြီးရယ် ရုပ်တွေက တူပါတယ် အဲ အမူအကျင့် စရိုက်လေးတွေသာ မတူကြတာကွဲ့ အသက်ကလည်း ငါးနှစ်ကျော်ကွာကြတယ်လေ မောင်ခိုင်ကတော့ တကယ်တော်တဲ့ သူပါ အစ်ကိုကြီးပီပီ ဖခင်ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ဆက်ဦးစီး လုပ်ကိုင်တယ် သူ့ရဲ့ မွေးမြူရေးခြံကြီးက တကယ့်အကျယ်ကြီးလေ နို့စားနွားမတွေ ဆိတ်တွေ၊ သိုးတွေမှ မနည်းဘူး အခု မောင်ခိုင်လက်ထက်မှာ နို့ဆီလုပ်ငန်းနဲ့ အသားစည်သွပ်ဘူး လုပ်ငန်းကို ဆက်တိုးခဲ့တာ အောင်မြင်တယ်ကွဲ့ "

ဒေါ်လေးကွန့်ပြောသမျှ ခိုင်အင်ကြင်း ခေါင်းကလေးညိတ်ကာ နား

ထောင်နေရင်း

" အင်း ဒေါ်လေးပြောမှ ကိုဒီဇိုင်းအကြောင်း သိရတယ် ဒေါ(လ်)က ကိုဒီဇိုင်းအကြောင်းထက် မုန်းဇုန်အကြောင်းပဲ ပြောပြတယ်"

"အင်း မုန်းဇုန်က သူနဲ့ သက်တူရွယ်တူ လောက်ပဲရှိတာလေ အထက်တန်းကျောင်းတုန်းက ကျောင်းသွားဖော် ကစားဖော်တွေကိုး မောင်ဇိုင်းက သူတို့ နှစ်ယောက်ကို စောင့်ရှောက် ထိန်းကျောင်းခဲ့သူပေါ့"

" အင်း ဒါကြောင့် ဒေါ(လ်)က မုန်းဇုန်ကို သံယောဇဉ်ပိုတွယ်နေတာ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်နော်"

ခိုင်အင်ကြင်း မသိမသာ စကားလေး အစ်ထုတ်တော့ ဒေါ်လေးကွန့် နှင်းဆီပန်းရိုးကို ညှပ်တော့မည့် ကတ်ကြေးကို ပြန်ရုပ်သိမ်းရင်း

" အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး ရွယ်တူဆိုတော့ ပိုပြီးခင်မင်တဲ့ သဘောပါကွယ် မောင်ဇိုင်းကိုတော့ အစ်ကိုရင်းလို တွယ်တာတယ်ထင်တယ်"

စကားကို ဂရုတစိုက်ပြောနေသော ဒေါ်လေးကွန့်ကို ခိုင်အင်ကြင်း အပြုံးရိပ်ထင်သော မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်ရင်း ရင်ထဲက ကြိတ်ပြီးမိသည် ။

တော်တော်လည်း ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ဒေါ်လေးကွန့်ပါလား။ ရွှေအိမ်စည်မှာ သူက လူကြီး အရာရာကိုသိသည် ။ တတ်သည် လို့ ထင်နေခဲ့တာ တကယ်တမ်းကျ သူမသိတာတွေ ကျန်နေသေး၏။

" ဒေါ်လေးက ပိုသိမှာ ပေါ့ အင်ကြင်းကတော့ ဒေါ(လ်)လေးနဲ့ အခု နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတော့မယ်ဆိုတဲ့ မုန်းဇုန်တို့ က ချစ်နေတယ်ထင်တာပဲ"

"အိုး ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ"

ဒေါ်လေးကွန့်ပုံစံက အလန့်တကြား ဖြစ်သွားတာ အထင်အရှား။ ခိုင်
အင်ကြင်းကို မော့ကြည့်သည့် မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ စိုးရိမ်မှုတွေ
ဘာကြောင့် တောက်ပနေသည် မသိပါ။

" ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဒေါ်လေးရဲ့ မုန်းဇုန်ဆိုတဲ့ ကောင်လေးက
အရမ်းဆိုးလို့ လား "

ခိုင်အင်ကြင်းမေးတော့မှ ဒေါ်လေးကွန့် ပျက်သွားသော မျက်နှာကို
ကသောကမျော ပြင်လိုက်ရင်း

" မုန်းဇုန်လေးက ခင်စရာကောင်းပါတယ် ရုပ်ကလေးက ချောချော
လှလှလေးပါပဲ မျက်နှာပွင့်တယ်လို့ ခေါ်ရမယ်ထင်တယ် အင်း ဒါပေမဲ့
သူနဲ့ ဒေါ်(လ်)လေး အိမ်ထောင်ပြုမှာ ကိုတော့ ဒေါ်လေး သဘောမတူနိုင်
ပါဘူး "

" ဒါတော့ ဒေါ်လေးရယ် ဒါက ဒေါ်(လ်)ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စပဲ
ဒေါ်လေးနဲ့ အင်ကြင်းတို့ က ဝင်စွက်ဖက်လို့ သင့်တော်ပါ့မလား တားမြ
စ်တယ်ပဲထားဦး ဒေါ်(လ်) လက်ခံပါ့မလား "

ခိုင်အင်ကြင်း ချက်ကျကျလေး တုံ့ပြန်လိုက်တော့မှ ဒေါ်လေးကွန့် လွ
န်ကျံသွားသော သူ့စကားကို သူပြန်သတိရသွားပုံနှင့် ပင့်သက်ရှိုက်သည်
။ ပြီးမှ

" အင်း တူမကြီးပြောတာလည်း မှန်ပါတယ် ဒေါ်လေးကတော့ ကိုယ့်
တူမလေးအတွက် ချိန်ဆပြီး ပြောမိတာပါ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ မိန်း
ကလေး တစ်ယောက်အတွက် အရေးကြီးတယ်လေ အင်း
သမီးအင်ကြင်းလည်း မကြာခင် မောင်မုန်းဇုန်ကို

မြင်ဖူးသိကျွမ်းတော့မှာ ပါ အဲဒီကျမှ အကဲခတ်ကြည့်ပေါ့ကွယ်"

ဒေါ်လေးကွန့်စကားကြောင့် ခိုင်အင်ကြင်း ရင်ထဲမှာ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်လေး ဖြစ်သွားရသည်။

မုန်းဇုန်တဲ့။

ဘယ်လို ယောက်ျားမျိုးလဲမသိ။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဒီဇိုင်းဆိုတဲ့ ရေခဲတုံးလို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမျိုးတော့ ဟုတ်ဟန်မတူပါ။

ဒေါ်(လ်)လေးနဲ့ သက်တူရွယ်တူဆိုတော့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်မှာ သေချာသည်။ ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီး တစ်ခွဲသားနှင့် ဒီဇိုင်းလို မဟုတ်ဘူး ဆိုကတည်းက အင်ကြင်းမြင်တွေ့ ချင်လှသည်။

ဒေါ်လေးကွန့်လို ပူညံ ပူညံနှင့် ဇီဇာကြောင်တတ်သော အဘွားအိုကြီးတွေကတော့ လူတစ်ယောက်ကို ပုံစံခွက်ထဲ ပစ်ထည့်ချင်ကြတာလေ။

အင်ကြင်းကတော့ မုန်းဇုန်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားကို အကဲခတ်ချင်ပါသေး၏။

ဒေါ်(လ်)လေးဆီကို လေးနှစ်လုံးလုံး စာလေးတွေရေးကာ ပို့ပေးနေသော ချစ်သူ မုန်းဇုန်။

ရှင်ကို အင်ကြင်း ဆုံချင်ပါပြီ ချာတိတ်။
